

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010482
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010482.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného M. E., nar. XX.XX.XXXX v C., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, v konaní o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 28. júla 2020 o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. mája 2020, sp. zn. 6Pp/82/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného M. E. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 13.5.2020, sp. zn. 6Pp/82/2020, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného M. E. o jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/34/2016 zo dňa 3.8.2017, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona sčasti spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Týmto rozsudkom bol zároveň zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/85/2013 zo dňa 03.12.2013, v ktorej veci bol odsúdený uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona. Výkon trestu odsúdený nastúpil dňa 19.10.2017 a tento má predpokladane po započítaní trestu v inej trestnej veci vykonať dňa 19.05.2021.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený M. E. sťažnosť, ktorú však do termínu konania neverejného zasadnutia bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 16. júla 2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 28. júla 2020 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienkové prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmienkové prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko

aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného M. E. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený M. E. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, pričom resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ku ktorej zastáva čiastočne kritický postoj, finančnej nestability, dlhodobej nezamestnanosti a užívania návykových látok. Záverom hodnotenia je konštatované, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a podmiennečné prepustenie riaditeľ neodporúča. Taktiež je potrebné uviesť, že negatívny charakter má aj správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený M. E. bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, pričom v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody, a to naposledy v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/25/2008, z ktorej bol podmiennečne prepustený, pričom sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov predovšetkým majetkovej povahy a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia teda u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, jeho správanie na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov, tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek priemernému, nie negatívne hodnoteniu jeho správania vo výkone trestu, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného M. E. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.